

giveness Gang ved nu at fremkomme med mere gennemgribende Forandringer i Straffelovgivningen“, og Ministerens Opgave havde da været i det væsentlige „at bruge Loven af 1905 som Udgangspunkt“, og han tilføjede: „Inden jeg har ladet Forslaget fuldstændig udarbejde, lod jeg det tilstille de Folk, som anvende Loven til daglig Brug, nemlig Dommerne i Københavns Kriminal- og Politiret og Dommerne i første Instans i Provinserne, og de Forslag, jeg modtog derfra, har jeg saa naturligvis i alt væsentligt taget Hensyn til i Forslaget. Ligeledes har jeg tilstillet Straffelovkommissionen Forslaget, for at jeg ikke paa noget Punkt skulde komme i Modstrid med det Arbejde, den allerede havde gjort, og de Forslag, som Kommissionen allerede havde forberedt“. — Hvad Enkelthederne angaar, kan nævnes, at Ministeren i Anledning af et af Folketingsudvalgets Mindretal (Borghjerg, Alfred Christensen, N. C. Christensen, Jessen og Ferdinand Nielsen) stillet Ændringsforslag, gaaende ud paa at udelade af Lovforslaget Bestemmelsen om Adgangen til at optage legemlig Straf som Disciplinærmiddel i Reglementer for Tvangsarbejdsanstalter, oplyste, at denne Bestemmelse ogsaa var udgaaet i Ministeriets første Udkast, men at baade Underdommerforeningen og Straffelovkommissionen havde udtalt sig for at bibeholde Bestemmelsen, og at endvidere i hvert Fald Halvdelen af Bestyrelserne for Tvangsarbejdsanstalterne havde udtalt sig i samme Retning. (Ministeren oplyste i øvrigt, at Bestemmelsen aldrig nogen Sinde var bleven bragt til Anvendelse). — Det samme Mindretal havde endvidere stillet Ændringsforslag om at indsætte en Bestemmelse om, at i de Tilfælde, i hvilke ifølge Straffelovens Kap. 23—27 den laveste for en Berigelsesforbrydelse fastsatte Straf er Strafarbejde i 8 Maaneder eller 1 Aar, skal Straffen under formildende Omstændigheder kunne ned sættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i henholdsvis 4 og 6 Maaneder. I Anledning heraf oplyste Justitsministeren, — der i øvrigt var enig i, at i visse Tilfælde kan den Straf, der findes i Straffelovens Kap. 23—27, være for streng, noget, der dog bødes paa ved Benaadningsinstituttet —, at han havde sendt Ændringsforslaget til Straffelovkommissionen, og at han fra et Udvalg indenfor Kommissionen, bestaaende af dennes Formand, fhv. Justitiarius Ingerslev, og Overretsassessor Schrøder, havde modtaget et Svar, gaaende ud paa, at Udvalget ikke kunde tilraade den nævnte Ændring, hvortil føjedes følgende: „Man skal ikke unnlade at tilføje, at Kommissionens Forslag overfor adskillige af de Forbrydelser, som Ændringsforslaget tager Sigte paa, delvis vil imødekomme de Tanker, der ligge til Grund herfor; men Kommissionsforslaget har som Baggrund en til Øjemedet bedre svarende Straffulydelsesmaade med Hensyn til det med Arbejdstvang for-